

Històries del PORT

FOTOS: ENRIQUE MARCO

La llum dels mariners

Hem quedat per visitar el far del Llobregat amb uns dels tècnics de senyals marítimes de l'Autoritat Portuària de Barcelona, en Guillermo Segador (a la foto). És un home afable, que dista molt del tòpic del faroner esquerp i solitari. I és que ja fa anys que als fars no hi viu ningú. "Tot el sistema està informatitzat", explica, "tenim molta més feina burocràtica del que sembla".

L'equip de tècnics de senyals marítimes gestiona 11 fars al llarg de la costa catalana, des del de s'Arenella, al Port de la Selva, fins al de Vilanova i la Geltrú, on agafa el relleu l'Autoritat del Port de Tarragona. També vetllen pel bon funcionament de les balisses que senyalitzen els límits del gran port de Barcelona. D'ells depèn que tot funcioni com un rellotge suís, per això la seva feina inclou el manteniment del complex equipament mecànic i electrònic de cadascun dels sistemes d'il·luminació.

En cas que hi hagués una apagada, s'encendrien les llums d'emergència alimentades per bateries i generadors. Segador reconeix amb orgull que tenen un índex d'eficiència del 99%.

De fars n'hi ha hagut des dels inicis de la història de la navegació. Els primers faroners s'encarregaven d'encendre fogueres al cim de penya-segats o d'altres torres. El pas del temps va portar diverses maneres d'encendre el foc (des de la fusta i el carbó fins a les làmpares d'oli), però no va ser fins al final del segle XVIII que es van introduir mecanismes per fer arribar la llum més lluny. Al far de l'Hospitalet de Llobregat, que ha estat restaurat, encara es conserven les politges que servien per donar corda al mecanisme que feia girar la llanterna. Avui, però, tot està automatitzat: l'encesa i apagada de les bombetes està programa segons l'època de l'any. Sobre el futur de la seva professió, Segador ho té clar: "és igual el que digui el GPS, els mariners sempre miren amunt per trobar la llum del far. Això els reconforta".

El far més antic

El del Llobregat és el far modern més antic de Catalunya. Es va encendre l'1 de març del 1852 amb l'objectiu d'advertir als vaixells que s'acostaven al delta del riu. La maquinària provenia del taller parisenc de Henry Lepaute, col·laborador d'Eiffel, i no es va modificar fins ja entrat el segle XX.